

skillige Kilometer længere, enten havde foretaget nogle Lempelser ved Takstberegningen eller havde strøget en Del af denne Forlængelse som noget saa eksceptionelt, at det vel kunde forsvares at foretage en saadan Ændring i Beregningen. Jeg forbausedes i øvrigt ogsaa i Gaar ved at høre, at Ministeren tog saa lidt Hensyn til de Henstillinger, som vare fremkomne fra forskellige ærede Medlemmer her i Salen, navnlig fra de forskellige Finansudvalgsordførere. Jeg antog egentlig, at naar Henvendelsen kom fra alle Sider her i Salen, vilde den højtærede Minister, der ellers plejer at være en meget medgørlig Mand, have taget noget mere Hensyn til den og ikke stillet sig saa reserveret, som han gjorde, i sine Udtalelser.

Jeg skal nu ikke komme ind paa de enkelte Beregninger, man har foretaget overfor de forskellige Stationer paa Banevejen; det blev gjort saa grundigt af det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) i Gaar, at der efter min Mening ikke er noget yderligere at tilføje. Jeg skal blot gøre opmærksom paa een Ting i Anledning af, at den højtærede Minister tog nogen Afstand fra de Tal, som det ærede Medlem fra Roskilde havde benyttet, idet han sammenlignede nogle af Taksterne her med de Takster, som vilde fremkomme, naar Nordbanen en Gang bliver flyttet til det nye Leje ved Østerbro. Jeg har den Tro, at det ærede Medlem fra Roskilde hovedsagelig har Ret i den Sammenligning, han drog. Det vil nok vise sig, naar vi en Gang flytte Nordbanen, at Priserne omtrent vilde falde sammen med, hvad det ærede Medlem fra Roskilde fremdrog i Gaar. Som sagt, jeg skal ikke nærmere komme ind paa disse Beregninger. Det, jeg vil fæste Opmærksomheden ved, er den Tanke, den højtærede Minister i Gaar udkastede, at en Lempelse i disse Takster vilde medføre et Tab for Statskassen. Deri er jeg ganske uenig med den højtærede Minister, jeg deler de Anskuelser, som bleve fremsatte af det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) og det ærede Medlem fra Roskilde i Gaar. Jeg er overbevist om, at netop Hævdelsen af de nuværende Takster vil medføre et Tab, som kan undgaas, hvis man forstaar at indføre Lempelser, som nogenlunde svare til, hvad de, der benytte denne Bane, kunde have Grund til at vente sig. De to ærede Medlemmer, som talte om Sagen i Gaar, talte nærmest om et Forhold vedrørende den indre Del af Banen, hovedsagelig den Del, der falder indenfor Københavns Amt.

Nogen Forskel er der imidlertid paa Forholdene paa den indre og den ydre Del af Banen. For den Del af Banens Opland, som maa kaldes Opland for Frederikssund Købstad, vil det hovedsagelig komme til at dreje sig om Taksterne paa Gods i hele Jernbanevognladninger, og der er den Fare ved at opretholde de nuværende Takster, at en meget stor Del, maaske den største Del, af disse Godsbefordringer i hele Vognladninger da vil gaa ad andre Veje. En Del vil muligvis komme til at gaa ad en privat Bane, saa at den ikke i mindste Maade kommer Statskassen til gode. Men der maa desuden tages Hensyn til, at Frederikssund By har en anden Vej til Forbindelse med Omverdenen end netop Jernbanen. Den har ogsaa en Vej søværts, som benyttes i ikke ringe Udstrækning, og som sikkert vil blive benyttet i meget større Udstrækning, hvis de nuværende Takster paa Jernbanen opretholdes. Der er et meget betydeligt Opland paa begge Sider af Roskilde Fjord. Og, som jeg sagde, vil en Del af Landet paa den anden Side Fjorden kunne benytte en anden Jernbane, men den største Del, som grupper sig nærmest omkring Byen, vil sikkert, hvis de nuværende Takster opretholdes, hurtig faa deres Varer forsendte søværts. Det har vist sig tidligere, inden man havde Jernbanen, at Byen udmerket godt kunde faa de nødvendige Forsyninger ad Søvejen, og i saa Henseende vilde Forholdene ikke være daarligere nu. Besejlingsforholdene ere ganske vist ikke de bedste, men det skal nok vise sig, at man faar dem forbedrede. Og da Islægning kun undtagelsesvis vil hindre en Besejling der, kan man være sikker paa, at Gods herefter overvejende vil befordres ad Søvejen, medens det hidtil overvejende har været befordret med Banen. Naar Hensyn tages hertil — og jeg tror, det er fuldt berettiget at anmode den højtærede Minister om at tage disse Forhold i Betragtning —, kan jeg ikke godt tro andet, end at den højtærede Minister vil komme til det Resultat, at man ogsaa for Banens Rentabilitets Skyld bør foretage ikke helt ubetydelige Forandringer i de Takster, der for Øjeblikket gælde. Jeg kan saa meget mindre tro, at den højtærede Minister ved nøjere Eftertanke skulde være uvillig hertil, naar han ved, at han har Ryggen fri fra Rigsdagens Side og ikke behøver at frygte Bebrejdelser, fordi han maaske gaar et lille Skridt udenom, hvad der fra først af har været Meningen med Takstforhøjelsen. Jeg maa